

Artsen konden Michelle niet helpen: 'Moest met de pijn leren leven'

Eén op de vijf mensen heeft chronische pijn. Voor 85 procent van deze mensen gaat dit gepaard met een depressie en angsten. Dit geldt ook voor Michelle Kraaij (22). Lange tijd was zij zich niet bewust van haar onderliggende mentale pijn, tot ze vorig jaar met haar laatste sprankje hoop op verbetering naar Australië vertrok. "Het idee dat ik nooit zonder pijn kon leven, maakte me radeloos."

Foto door Kat Jayne via Pexels. Dit is niet Michelle.

Al 13 jaar lang heeft Michelle chronische pijnklachten. In haar lies, heupen, buik en benen. Veel pijn. Verschillende therapeuten begonnen vol goede moed een traject met haar, om uiteindelijk te ontdekken waar zij al voor vreesde: niets helpt.

Op haar negende kwam Michelle ten val tijdens een voetbaltraining. Niet lang voor die val werd ze geopereerd aan een liesbreuk en kort daarna verwijderden ze haar blindedarm. Twee ingrepen, die samen met haar val op dat moment voor veel pijn in haar lichaam zorgden. Die pijn is nooit weggegaan.

Jaren verstreken en artsen konden na talloze onderzoeken de oorzaak van Michelles pijn niet ontdekken. Inmiddels weet Michelle dat er op dat moment misschien anders gehandeld had moeten worden. “De chronische lichamelijke pijn was een gevolg van mijn mentale pijn, maar dat wist ik toen nog niet.”

Die mentale pijn kwam vermoedelijk voort uit haar jeugd, die niet altijd even makkelijk was. “Mijn ouders scheidden, er werd een dierbare ziek en daarnaast werd ik enorm gepest op school. Door mijn spontaan opkomende pijn moest ik vaak uitstappen en viel ik vaker buiten de boot. Daarnaast voetbalde ik, wat door de pijn soms moeilijk ging. Vriendinnetjes begrepen me niet en de trainer wist er geen raad mee. Vaak zat ik teleurgesteld op de bank. Die gebeurtenissen hadden veel impact op mij als kind.”

(Bron en volledig artikel RTL Nieuws)